

[Poul Dam.]

skyld, bare for prestigens skyld. Vi har et gammelt projekt, vi er nødt til at kigge ordentligt på det, og det håber jeg socialudvalget vil gøre.

Bertel Haarder (V):

Det centrale og det mest rigtige i argumentationen for Irlandsvejsbyggeriet er for det første, at åndssvageforsorgen fattes penge, og for det andet, at hovedstadsområdet er underforsynet med institutionspladser. De to ting kan ikke anfægtes.

Men når jeg alligevel er meget positivt stemt over for SF's forslag, er det, fordi det ikke anfægter nogen af delene. Som mine private argumenter vil jeg fremføre bl. a., at Storstrøms amt synes at være ret så overforsynet med institutionspladser, og at et af hovedproblemerne i dette her forekommer at være, at man ikke ønsker denre transport fra hovedstadsområdet og ned til Storstrøms amt. Måske er der også nogle, som gerne, inden man nu går over til, at amterne overtager åndssvageforsorgen, vil have det sådan, at man ikke får et hovedstadsråd, der ikke har fuld kapacitet. Men dertil vil jeg sige, at vi skal jo varetage Danmarks interesser, og jeg kan ikke rigtigt se, at vi er blevet overbevist om, at Danmark har en underkapacitet, når det gælder tunge institutionspladser.

For det første har jeg fået oplyst af socialministeren på et spørgsmål igennem socialudvalget, at der i de kommende 5 år forventes yderligere 600 udflyttet til såkaldt ekstern forsyng, og at man forventer denne udvikling forstærket og fortsat, samt at man ikke forventer nogen stigning i antallet af åndssvage, snarere tværtimod.

Så er der endelig det, at eksisterende dårlige pladser kan forbedres, og hvis det ikke giver plads nok, har socialministeren jo inden for sit kæmpeområde mange tomme institutioner, som ganske vist ikke lige akkurat ligger i hovedstadsområdet, men som vel for en dels vedkommende i høj grad kunne forbedres og bruges til det her, og som oven i købet har en praktisk størrelse.

Jeg indrømmer, at denne betragtning fører til, at nogle af de mest tunge klienter skal fra hovedstadsområdet og til Næstvedinstitutionen, men eftersom netop disse

meget tunge klienter, som institutionen skulle være til, modtager meget få besøg af deres familie — og det gør de notorisk, det har man undersøgt — kan jeg ikke se, at det med de enormt gode veje, vi har den vej ned, skulle være så umuligt at udnytte den ledige plads i Næstved.

Så har personaleforbundene udtalt sig om sagen, og her er det tydeligt, at det, der går igen i alle de skrivelser, vi har fået i socialudvalget og andre steder, er dette, at man er bange for, at hvis man siger nej til Irlandsvej, så får man slet ikke noget, og derfor siger man ja til det, for det er da bedre end ingenting. F. eks. udtalte omsorgsinstruktør Inge Svejgård Petersen, ansat på Ebberødgård, til Berlingske Tidende søndag den 14. december 1975 følgende:

„Når mange af os mener, at de helt små institutioner er den bedste løsning, og alligevel går ind for Irlandsvej, skyldes det frygten for, hvad der sker, hvis Irlandsvej droppes.“

Det er det, der ligger bag det hele, at nu har man endelig et projekt og en plan om, at folkettingen vil bruge en masse penge, og det skal man så endelig sige ja til, for ellers sparer de nok midlerne.

Men det argument kan vi ikke bruge, for vi er folkettingen, så vi kan simpelt hen sige: vi vil ikke spare midlerne, vi vil bruge dem på en anden måde, hvor de oven i købet, så vidt jeg kan se, kan komme hurtigere i sving og kan skabe hurtigere løsninger for de åndssvage, ved at reparationer, istandsættelser og genindrettelse måske af nogle tomme institutioner kan gøres meget hurtigere og uden alt det besvær, der er med et nyanlæg.

Så jeg vil godt spørge socialministeren, hvordan hun kan dokumentere, at dette er den hurtigste løsning, og hvorfra fru Hanne Reintoft ved, at dette er den hurtigste løsning. Det kan jeg ikke få ind i mit hoved, eftersom reparationer, istandsættelser og ombygninger går meget hurtigere end nyanlæg. Jeg vil altså foreslå, at vi forhøjer rammerne for åndssvageforsorgen med det samme beløb, men foreløbig siger, at vi ikke føler os overbevist om, at de penge lige akkurat skal bruges til Irlandsvej.

Endelig er der jo, hvis man kunne nøjes med en lidt mindre institution, andre frie arealer i hovedstadsområdet, og det glæder